

kassen. I overensstemmelse med hidtidig praksis kan boudlæg, hvor praktiske hensyn tilsiger dette, også ske til et bedemandsfirma eller til en udlejer m.fl.

Det er forudsat, at en kommune i sidste instans har pligt til at dække begravelsesomkostningerne. Kommunen kan derimod ikke påtvinges et boudlæg. Ønsker ingen andre afdødes aktiver udlagt, er det i givet fald statskassen, der må tage boudlægget.

Er der intet i boet, eller er der kun et ubetydeligt overskud, efter at begravelsesudgifterne er dækket, kan udlæg altid ske til den, der har betalt eller erklærer at ville betale begravelsesudgifterne.

Ved modtagelsen af et boudlæg bliver modtageren forpligtet til at dække udgifterne ved begravelsen og boets behandling, jf. bestemmelsens *stk. 2*. I sådanne tilfælde kan det, når et overskud udlægges, efter omstændighederne være hensigtsmæssigt forlods at udlægge et beløb svarende til begravelsesudgifterne til den, der har betalt begravelsen. Ønsker en person ikke at påtage sig den forpligtelse, der følger af at få et bo udlagt, må vedkommende afslå boudlægget.

Udlægsmodtageren hæfter ikke for den afdødes gældsforpligtelser. Ved udlæg af aktiver, der er behæftet med pant eller på anden tilsvarende måde, jf. § 18, *stk. 1*, bliver udlægsmodtageren ejer af de pågældende aktiver, men udlægsmodtageren pådrager sig ikke derved nogen personlig hæftelse i stedet for afdødes. Rettighedshaveren vil imidlertid fortsat kunne holde sig til det udlagte aktiv.

Som udgangspunkt hæfter den, der har bestilt en begravelse personligt for udgifterne dertil, men med ret til at kræve sine udlæg godtgjort af boet. Er begravelsen bestilt af en person, som ikke hører til den afdødes nærmeste efterladte, og som derfor ikke får boet udlagt, hæfter udlægsmodtageren for begravelsesudgifterne med nettoværdien af det modtagne over for den, der bestilte og betalte begravelsen.

Der gives i bestemmelsen skifteretten mulighed for at betinge et udlæg af et overskud af, at udlægsmodtageren ryddeliggør afdødes bolig. Derved gives der skifteretterne mulighed for at imødegå det i praksis forekommende problem, der opstår, når en udlægsmodtager alene afhenter de »gode« effekter, men lader effekter, der er værdiløse, forblive i afdødes lejlighed. Det er forudsat, at betingelsen om ryddeliggørelse ikke stilles, såfremt det skønnes, at udgiften til ryddeliggørelse vil overstige overskuddet. Pligten til ryddeliggørelse indebærer, at udlægsmodtageren må fjerne alle indboeffekter og andet løsøre, herunder også gamle aviser og lignende, men derimod ikke er forpligtet til at gøre rent. Det forudsættes, at bestemmelsen navnlig skal anvendes i tilfælde, hvor afdøde har boet til leje og på plejehjem.

Betinges udlægget af, at udlægsmodtageren påtager sig at ryddeliggøre afdødes bolig, og accepteres betingelsen af udlægsmodtageren, vil denne kunne ifalde erstatningsansvar over for udlejeren, såfremt ryddeliggørelse ikke sker. Der vil endvidere efter omstændighederne kunne blive tale om at omgøre udlægget i medfør af forslaget § 103, *stk. 1*, nr. 6.

Til § 20

Skifteretten kan efter lovforslagets § 103, *stk. 1*, nr. 1, genoptage et bo, hvis der fremkommer yderligere aktiver. Udgangspunktet er da, at det tidligere udlagte ikke skal indgå i boet. Dette svarer til den gældende regel i skiftelovens § 10, *stk. 3*. Det ville normalt ikke virke rimeligt, såfremt en udlægsmodtager, der har indrettet sig i tillid til at kunne beholde aktiverne, senere stilles over for krav om tilbagelevering. Overgår boet til behandling efter lovens almindelige regler, vil udlægsmodtageren derfor ligesom efter gældende ret i almindelighed kunne beholde det modtagne. Under særlige omstændigheder, navnlig hvor udlægsmodtageren har afgivet urigtige oplysninger, inddrages det modtagne dog helt eller delvis under den nye bobehandling. Hvis et bo, der er sluttet ved boudlæg, genoptages i medfør af lovforslagets § 103, *stk. 1*, nr. 1, fordi der er fremkommet oplysninger om yderligere aktiver, skal det tidligere udlagte således som udgangspunkt ikke indgå i boet. Henvisningen til reglerne i § 18 indebærer, at omkostningerne ved en bobehandling som følge af genoptagelsen på ny må sættes i relation til omkostningerne ved bobehandlingen, idet der almindeligvis ikke vil være andre midler end de nyttilkomne, der kan anvendes til dækning af omkostningerne. Nyt boudlæg vil således kunne finde sted, selv om dette indebærer, at værdigrænsen i § 18, *stk. 1*, derved overskrides, når værdien af det udlagte ved det første boudlæg lægges sammen med det nye boudlæg, der er en følge af genoptagelsen. Nyt boudlæg kan imidlertid ikke finde sted, såfremt de efterladte, der modtog det første boudlæg, da var bekendt med eller havde grund til at antage, at der forelå yderligere aktiver. Det påhviler skifteretten at undersøge, hvornår oplysninger om de nye aktiver er tilgået de efterladte.

Til § 21

Bestemmelsens reguleringsmekanisme svarer til den, der er indsat i retsplejelovens § 330 a, *stk. 1*, til regulering af indtægts- og beløbsgrænser ved fri proces.